

Svar (8/1 02)**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Jeg kan bekræfte, at retstilstanden er som beskrevet af forespørgeren. Det er ganske vist hovedreglen, at en udgift, som en skatteyder sparer ved at udføre arbejde i sin fritid, og som han ellers måtte have betalt andre for at udføre, ikke betragtes som indkomst, og derfor ikke beskattes. Fra denne hovedregel er der dog i praksis gjort en væsentlig undtagelse, idet der inden for byggebranchen sker beskatning af værdien af eget arbejde samt eventuelt af mestersalær.

Hjemlen til at beskatte værdien af eget arbejde findes i statsskattelovens § 4, stk. 1, litra a, og princippet er godkendt af Højesteret i en dom helt tilbage i 1928.

Det betyder imidlertid ikke, at bygningshåndværkere beskattes af enhver besparelse, de opnår ved *i fritiden at bygge eget hus eller renovere en gammel ejendom*. Beskatning indtræder kun i tilfælde, hvor arbejdet har skabt et omsætteligt formuegode af pengeværdi for skatteyderen. Derudover skal arbejdet være udført inden for skatteyderens aktuelle arbejds- og fagområde.

Disse betingelser indebærer, at værdien af rene tjenesteydelser, f.eks. advokatens arbejde ved udfærdigelse af skøde på egen ejendom, ikke medfører beskatning af værdi af eget arbejde, idet det forhold, at der er udfærdiget skøde på en ejendom, ikke forøger ejendommens værdi i handel og vandel.

Er forholdet imidlertid det, at der er udfærdiget arkitekttegninger mv. vedrørende en ejendom, vil værdien af disse tegninger kunne videoverdrages, dvs. at der ved udarbejdelsen af sådanne tegninger typisk er indvundet et omsætteligt formuegode, hvorfor der da også efter praksis finder beskatning sted af værdien af eget arbejde inden for arkitekt- og ingeniørområdet. Det er således ikke bare bygningshåndværkere, der beskattes af værdi af eget arbejde.

Kravet om, at der skal være skabt et omsætteligt formuegode, er også baggrunden for, at tandlægen ikke beskattes af arbejde udført på familiemedlemmer.

Som anført kan der kun blive tale om beskatning i tilfælde, hvor arbejdet er udført inden for skatteyderens egentlige fagområde, fx anses tømrer- og snedkerarbejde i almindelighed at falde uden for en møbelsnedkers faglige områ-

de. Ufaglærte beskattes normalt ikke af værdi af eget arbejde, ligesom lærlinge og arbejdsløse ikke beskattes.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg har igangsat et udredningsarbejde med henblik på en snarlig afklaring af disse og andre erhvervsgruppers behandling – f.eks. i forbindelse med forbrug af egne produkter m.v. – både med hensyn til skatte- og momsvilkår.

Spm. nr. S 130

Til skatteministeren (18/12 01) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer han vil tage for at fjerne den forskelsbehandling, der i dag skattemæssigt er mellem en bygningshåndværker, som skal betale skat af værdien af eget arbejde, når han i fritiden bygger på eget hus eller renoverer en gammel ejendom, en tandlæge, som skattefrit kan lave tandbehandlinger på familiens medlemmer, en mekaniker, som arbejder på egen bil og en advokat, som laver alt papirarbejde i forbindelse med køb af egen bolig?«

Svar (8/1 02)**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Jeg mener, at den beskatningspraksis, jeg har beskrevet i mit svar til forespørgeren på spørgsmål S 129 umiddelbart kan forekomme noget urimelig, bl.a. fordi beskatningen udelukkende gennemføres over for enkelte grupper af skatteydere. Jeg har derfor bedt mine embedsmænd om med kritiske øjne at gennemgå regler og praksis med hensyn til moms og skat af værdien af eget arbejde – herunder forbrug af egne varer og produkter m.v., også for andre erhvervsgrupper – med henblik på et eventuelt lovgivningsinitiativ på området.

Heri ligger, at der efter min opfattelse ikke er mulighed for at ændre den bestående praksis administrativt.